

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา

ผมได้อ่านข้อเขียนของคุณสุจิตต์ วงษ์เทศ ในคอลัมน์สยาม ประเทศไทย เรื่อง ถ่ายรูปได้ ในพิพิธภัณฑที่อยุธยา ใน นสพ. มติชนรายวัน ฉบับวันที่ 12 ธันวาคม 2556 สรุปความได้ว่า พิพิธภัณฑที่อยุธยาตื่นสู่ภาวะปกติสากลโลก โดยไม่ห้ามถ่ายรูป (ยกเว้น 1 ห้องหวงห้ามสำคัญ) และชื่นชมการทำงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานที่นั่น ส่งผลให้ผู้เข้าชมมากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า ผมอ่านแล้ว รู้สึกยินดีกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา ที่ได้มีนักเขียนและ น.ส.พระศดับเนาวหน้าให้ความสนใจช่วยประชาสัมพันธ์ กิจการของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา

ความจริงแล้วการถ่ายรูปศิลปวัตถุใน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยานั้น กรมศิลปากรได้อนุญาตให้ถ่ายรูปได้มาเป็นเวลานานแล้ว แต่คงจะเนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีหรือไม่มีใครช่วยประชาสัมพันธ์ ดังนั้น การที่ นสพ.รายวันมติชน โดยเฉพาะคุณสุจิตต์ให้ความสนใจสนับสนุน ถือว่าเป็นนิมิตหมายอันดีเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา ผมก็ขอแสดงความยินดีด้วยจริงๆกับรักษาการ ผอ. ที่เพิ่งย้ายมารับงานใหม่

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมเห็นด้วยกับคุณสุจิตต์ก็คือ เรื่องผู้บริหารระดับสูงที่ควบคุมดูงานพิพิธภัณฑฯ มีส่วนสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นที่สามพระยา เพราะแต่งตั้งคนที่ไม่สอดคล้องและไม่ลงรอยกับงาน มีปัญหาที่ไม่เร่งแก้ไขโยกย้ายแต่กลับปล่อยให้คาราคาซังจนเดือดร้อนไปหมดทั้งภายในภายนอก ดังจะเห็นได้ว่า หลังจากแต่งตั้งให้ นายมน กสิปทอง มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฯและเสียชีวิตในบ้านพัก เมื่อต้นปี 55 แล้ว ก็ไม่เคยมีการแต่งตั้งให้ใครมาดำรงตำแหน่ง ผอ.อีกเลย นอกจากให้รักษาการ แม้กระทั่งปัจจุบัน

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเก็บรักษาและจัดแสดงศิลปวัตถุที่ได้จากการลักลอบขุดกรุปรางค์วัดราชบูรณะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสร้างขึ้นตามพระราชปราชญ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวความว่า “โบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่พบนี้ สมควรจะได้มีพิพิธภัณฑสถานเก็บรักษาและจัดแสดงให้ประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเห็น หากควรนำไปเก็บรักษาหรือจัดแสดง ณ ที่อื่นไม่” (กรมศิลปากร.2517 :19)

ส่วนพระบรมสารีริกธาตุที่พบในกรุปรางค์วัดมหาธาตุนั้นเป็นวัตถุมงคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ควรนำไปประดิษฐานไว้ในอาคารที่แยกออกไปต่างหาก ด้วยแนวคิดที่ว่า “พระบรมสารีริกธาตุนั้น มิใช่วัตถุที่จะนำไปตั้งแสดงสำหรับจ้องดู แต่เป็นวัตถุมงคลที่ควรประดิษฐานไว้ในสถานที่สำหรับสักการบูชา”

ดังนั้น จึงเห็นว่าควรนำพระบรมสารีริกธาตุประดิษฐานไว้ต่างหาก เพื่อให้ประชาชนได้เข้าไปสักการบูชาโดยสะดวก อาจสร้างเป็นอาคารในลักษณะของพระที่นั่งแบบใดแบบหนึ่งในสมัยอยุธยา และประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้ เพื่อให้ส่วนนี้เป็นส่วนที่มีบรรยากาศของความเลื่อมใสศรัทธาและศักดิ์สิทธิ์ ของพุทธศาสนิกชน แนวคิดนี้สอดคล้องกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร กทม. ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปศิลาขาว พระที่นั่งพุทไธสวรรย์ เพื่อประชาชนได้เข้าไปสักการะได้สะดวก ซึ่งปรากฏว่ามีประชาชนเข้าไปสักการบูชากันเป็นจำนวนมาก

อยากให้ช่วยประชาสัมพันธ์แนวคิดนี้ อันนำไปสู่ความเป็นจริง เพื่อเป็นการจรจรโลงพระพุทธรูปศาสนาอันถือเป็นกุศลผลบุญเป็นอย่างยิ่ง

วิสุทธิ์ ภิญ โญวานิชกะ

8 ซอยรามอินทรา 20 ถ.รามอินทรา

เขตบางเขน กทม. 10230

TEL: 0891598412

www.wisut.net